

ใจสลัดบุกแล้ว
ชิงแต่เงินทองเหลือ
ใจได้แค่ treasure*
ชุมทรัพย์โนบได้

ปล้นเรือ
เสือให้
ภายนอก
ซ่อนไว้กลางกาย

ตะวันธรรม

*สมบัติ

สมบัติที่แท้จริง

วันอังคารที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

(เมื่อเราบูชาพระรัตนตรัยกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต่อจากนี้ไปตั้งใจให้
แน่นแน่ว มุ่งตรงต่อหนทางพระนิพพานกันทุก ๆ คนนะ)

...เข้านี้จะต้องปลดปล่อยวางเรื่องราวที่ไม่เป็นสาระ
แก่นสาร ทิ้งไปให้หมดเลย ทำตัวประดุจผู้ที่ไม่มีพันธนาการ
ของชีวิต ไม่ติดในคนสัตว์สิ่งของ ในเรื่องราวต่าง ๆ ที่นอกเหนือ
จากพระรัตนตรัย ไม่ติดเลย เพราะว่าติดแล้วจะนำมาซึ่งความ
ทุกข์ทรมาน เหมือนชักศึกเข้าบ้าน ชักความเดือดร้อนเข้ามาใน
ใจเรา เพราะฉะนั้นต้องปลด ปล่อย วาง เพราะคนสัตว์สิ่งของ
เหล่านั้นยังตกอยู่ในไตรลักษณ์ ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา

ลูกเราแต่ก็ไม่ใช่ลูกของเรา หลานเราแต่ก็ไม่ใช่หลานของเรา บ้านเราแต่ไม่ใช่บ้านของเรา เพราะถ้าเป็นบ้านของเรา เราต้องบังคับบัญชาให้แข็งแรง ให้มันสวยสดงดงาม ให้เป็นไปตามใจปรารถนาของเราได้ แต่ไม่ใช่ มันยังตกอยู่ในกฎแห่งความเกิดขึ้น ตั้งอยู่แล้วก็ต้องเสื่อมสลายไป ไม่ว่าจะเป็นคนก็ดี สัตว์ก็ดี สิ่งของก็ดี เป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่ของๆ เรา เมื่อไม่ใช่ของๆ เรา มันก็ไม่มีประโยชน์ ไม่ใช่แก่นสาร ไม่มีสาระ ไม่มีคุณค่าที่เราจะไปประลิกนิกถึง ไปผูกพัน ไปยึดมั่นถือมั่น

ตลอดภพทั้งสาม มีแต่พระรัตนตรัยภายในเท่านั้นเป็นที่พึ่งที่ระลึกอันสูงสุด เป็นรัตนะอันประณีต เลิศกว่ารัตนะใดๆ ในโลก รัตนะอย่างอื่นจะสวยสดงดงามแค่ไหนก็ตาม ล้วนแต่จะต้องเสื่อมสลายหายไปในที่สุด แต่พระรัตนตรัย ไม่มีวันเสื่อม ไม่มีวันสลาย ไม่ว่ากับจะพินาศด้วยดิน ด้วยน้ำ ด้วยลม ด้วยไฟ หรือด้วยอะไรก็แล้วแต่

กับเกิดขึ้น ตั้งอยู่ เสื่อมสลาย ต้นหมากรากไม้ ภูเขาเลากา เพชรนิลจินดา เสื่อมสลายหมด ถูกไฟบรรลัยกัลป์ น้ำบรรลัยกัลป์ ลมบรรลัยกัลป์ ทำลายได้หมด แต่พระรัตนตรัยภายใน อะไรก็ทำอันตรายไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงเลิศประเสริฐกว่ารัตนะใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งมูลค่า ทั้งคุณค่า ทั้งความสวยงาม ความคงทนถาวรทุกอย่างหมดเลย เป็นแหล่งแห่งความสุขอันประเสริฐ แหล่งแห่งความสุขที่แท้จริง เลิศกว่าเพชรนิลจินดาซึ่งให้ความสุขชั่วคราว ได้มา

แล้วก็หายเห่อ พอหายเห่อก็หาใหม่ พอหาใหม่ก็หายเห่อ
วนเวียนกันอยู่อย่างนี้

แต่พระรัตนตรัยไม่มีเบื่อ ไม่มีหน่าย มีแต่ความปลื้ม สดชื่น
อยู่ตลอดเวลา เห็นวันนี้ใจยิ่งปลื้มกว่าเมื่อวานนี้ เห็นพรุ่งนี้ก็
ปลื้มกว่าวันนี้ ดียิ่งขึ้นไปเรื่อย ๆ อย่างไม่มีขอบเขตจำกัดเลย

เพราะฉะนั้น ทำให้ให้หยุดนิ่ง ให้ปลด ปล่อย วางทิ้งให้หมด
ทุกสิ่งทุกอย่าง เหลือแต่ศูนย์กลางกายและดวงบุญ ดวงแก้วใส ๆ
องค์พระใส ๆ เท่านั้นที่จะเป็นสมบัติของเราอย่างแท้จริง อย่างอื่น
ไม่ใช่ ตั้งแต่ผมก็ไม่ใช่ หนังสือคำพรา้งก็ไม่ใช่ ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง
เนื้อ เอ็น กระดูก เยื่อในกระดูก เป็นต้น ไล่เข้ามาตั้งแต่ข้างนอก
ถึงข้างในไม่มีอะไรเป็นของเราเลย อาศัยแค่ชั่วคราว แล้วก็
แตกดับสลายหายไป อาศัยเพื่อให้เป็นทางผ่านของใจ จะได้
เข้าถึงพระรัตนตรัยในตอนนี้แหละ

สมบัติแท้จริงของเรามีเพียงแค่นี้ มีดวงใส
มีองค์พระใส ๆ มีแต่ธาตุ มีแต่ธรรม มีแต่เห็น
จำกัดรู้ นอกนั้นเขาอาศัยกันชั่วคราว คนสัตว์
สิ่งของชั่วคราวทั้งนั้น แม้ร่างกายของเรา ผม
ก็ดี ขนก็ดี ก็ยังชั่วคราว หนังสือคำพรา้งก็ชั่วคราว
เนื้อ เอ็น กระดูก เยื่อในกระดูก อวัยวะภายใน

ระบบประสาทอะไรทุกอย่างชั่วคราวทั้งนั้น ไม่ใช่
สมบัติของเราเลย ตายแล้วก็เอาไปไม่ได้ แล้ว
ก็ไม่อยากจะเอาไปด้วย เพราะว่ามันสกปรก
มันเป็นปฏิกูล ไม่หอมเลยนะ

เพราะฉะนั้น สมบัติที่แท้จริงของเรา คือพระรัตนตรัยภายใน
จำตรงนี้ได้ นะ จำและปฏิบัติให้เข้าถึง ให้เข้าไปครอบครองให้
ได้ ด้วยใจอันบริสุทธิ์หยุดนิ่ง

ให้ใจใส ๆ ให้ใจสว่างไสวอยู่ในกลางของกลางกายของเรา
นะลูกนะ

หลวงพ่อรัญมชโย

สาธุชน : บ้านแก้วเรือนทองของคุณยายอาจารย์ฯ : ๑๙.๐๐ - ๒๑.๐๐ น.

